

دستکم ۹۰۱ نفر در سال ۲۰۲۴ در ایران اعدام شدند

کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد

سه‌شنبه ۱۸ دی ۱۴۰۳ - ۷ ژانویه ۲۰۲۵

کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل موج اعدام در ایران را «نگران‌کننده» خواند. در سال گذشته میلادی ۹۰۱ نفر، از جمله ۳۱ زن، در ایران اعدام شدند. این تعداد بالاترین شمار اعدام‌ها در ایران از سال ۲۰۱۵ بدین‌سو محسوب می‌شود.

طبق گزارش دفتر حقوق بشر سازمان ملل که روز سه‌شنبه ۷ ژانویه (۱۸ دی) منتشر شد، بیشتر اعدام‌های سال ۲۰۲۴ در ایران مربوط به جرایم مرتبط با مواد مخدر بوده‌اند، اما مخالفان سیاسی و افرادی که با اعتراضات جنبش «زن، زندگی، آزادی» در ارتباط بودند نیز در میان اعدامی‌ها دیده می‌شوند.

اعتراضات گسترده سال ۱۴۰۱ پس از قتل مهسا ژینا امینی در بازداشت نیروهای امنیتی و انتظامی جمهوری اسلامی آغاز شد که در جریان آن صدها معترض کشته و زخمی و ده‌ها هزار نفر بازداشت شدند.

فولکر تورک، کمیسیون عالی حقوق بشر سازمان ملل، در بیانیه‌ای مطبوعاتی از افزایش اعدام‌ها در ایران ابراز نگرانی کرد و گفت: «بسیار نگران‌کننده است که باز هم شاهد افزایش شمار افرادی هستیم که هر ساله در ایران به مجازات اعدام محکوم می‌شوند. زمان

آن فرارسیده که ایران روند فزاینده اعدام‌ها را متوقف کند.»

طبق گزارش سازمان ملل، در مجموع دستکم ۹۰۱ نفر در سال گذشته میلادی (۲۰۲۴) در جمهوری اسلامی به دار آویخته شده‌اند. این تعداد بالاترین شمار اعدام‌ها در ایران از سال ۲۰۱۵ بدین‌سو محسوب می‌شود. در آن سال ۹۷۲ نفر اعدام شده بودند. جمهوری اسلامی در سال ۲۰۲۳ نیز ۸۵۳ نفر را اعدام کرده بود.

هیأت دیپلماتیک ایران در ژنو به درخواست سازمان ملل برای اظهارنظر درباره این بیانیه پاسخی نداده است.

لیز تروسل، سخنگوی دفتر حقوق بشر سازمان ملل، در نشستی خبری در ژنو گفت، حداقل ۳۱ زن در سال ۲۰۲۴ در ایران اعدام شده‌اند که به گفته او، بیشترین شمار اعدام زنان در دستکم ۱۵ سال گذشته در جمهوری اسلامی بوده است.

او افزود: «اتهام اکثر محکومان این پرونده‌ها قتل بوده است. تعداد قابل توجهی از این زنان قربانی خشونت خانگی، کودک‌همسری یا ازدواج اجباری بوده‌اند.»

تروسل افزود، یکی از زنانی که به اتهام قتل اعدام شده، شوهرش را برای جلوگیری از تجاوز به دخترش به قتل رسانده بوده است.

پیش‌تر نیز سازمان حقوق بشر ایران در گزارشی تحقیقی به آمار زنان اعدام‌شده در ایران در فاصله سال‌های ۲۰۱۰ تا ۲۰۲۴ میلادی (۱۳۸۹ تا ۱۴۰۳ شمسی) پرداخته بود. طبق این گزارش، در طول این ۱۴ سال، دستکم ۲۴۱ زن در ایران اعدام شده‌اند. بیشتر این اعدام‌ها مربوط به اتهام قتل و جرائم مواد مخدر بوده‌اند.

برگرفته از سایت دویچه وله

سه‌شنبه ۱۸ دی ۱۴۰۳ - ۷ ژانویه ۲۰۲۵

سرکوب زنان بهائی در جمهوری اسلامی ایران

۱۰ زن بهائی: ندا بدخش، آرزو سبحانیان، یگانه روح‌بخش، مژگان شاه‌رضایی، پرستو حکیم، یگانه آگاهی، بهاره لطفی، شانا شوق‌فر، نگین خادمی و ندا عمادی - عکس از هرانا

گزارش و هشدار کارشناسان سازمان ملل

سه شنبه 4 دی 1403 - 24 دسامبر 2024

گروهی از کارشناسان مستقل سازمان ملل با انتشار گزارشی در خصوص "افزایش آزار و اذیت سیستماتیک زنان بهائی" در ایران و احکام بازداشت، احضار و بازجویی و همچنین ناپدیدسازی قهری آنها به شدت ابراز نگرانی کردند.

شماری از کارشناسان مستقل سازمان ملل متحد روز دوشنبه ۲۳ دسامبر (سوم دی) با انتشار گزارشی در خصوص افزایش آزار و اذیت سیستماتیک زنان بهائی در ایران به شدت ابراز نگرانی کردند.

این گزارش با اشاره به این که زنان بهائی در ایران بیش از پیش در معرض "بازداشت، احضار و بازجویی، ناپدیدسازی قهری، ضبط

اموال شخصی و محرومیت‌های طولانی" قرار می‌گیرند، آورده است که "دو سوم از شمار زندانیان بهائی در ایران را زنان تشکیل می‌دهند که اغلب آنها بدون آن که روند قانونی طی شده باشد در بازداشت به سر می‌برند."

کارشناسان سازمان ملل متحد در این گزارش یادآور شده‌اند که "زنان بهائی در ایران، همزمان هم به عنوان زن و هم به عنوان بهائی با آزار و سرکوب مضاعف مواجه‌اند."

۱۸ گزارشگر و کارشناس سازمان ملل در آبان‌ماه سال جاری نیز ضمن انتشار نامه‌ای مشترک، اقدامات جمهوری اسلامی در آزار زنان بهائی را محکوم کرده بودند.

پیش از این در اواخر مهرماه ۱۰ زن بهایی ساکن اصفهان به اتهام "تبلیغ علیه نظام" و "فعالیت تبلیغی و آموزشی مغایر با شرع" در مجموع به ۹۰ سال حبس تعزیری، جریمه نقدی، ممنوع‌الخروجی و ممنوعیت استفاده از فضای مجازی محکوم شده بودند.

دادگاه انقلاب اصفهان مدعی شده بود که "این افراد به موارد اتهامی با تشکیل کلاس زبان، یوگا، طبیعت‌گردی، موسیقی، نقاشی و زبان‌آموزی برای کودکان دست زده‌اند."

افزون بر این، نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی در شیراز صبح روز یکشنبه ۲۰ آبان‌ماه سه شهروند بهائی را بازداشت و به بازداشتگاه اداره اطلاعات شیراز موسوم به "پلاک ۱۰۰" منتقل کردند.

باورمندان به آیین بهایی در جمهوری اسلامی به رسمیت شناخته نمی‌شوند و از حقوق اولیه شهروندی و آزادی مذهبی برخوردار نیستند و دهه‌هاست که هدف تبعیض‌های بی‌شماری قرار گرفته‌اند.

سازمان دیده‌بان حقوق بشر نیز اخیراً در گزارش خود در مورد وضعیت حقوق بشر در ایران، سرکوب نظام‌مند بهائیان در ایران طی چندین دهه گذشته را به منزله "جنایت علیه بشریت" تلقی کرد. این سازمان با تأکید بر این که جمهوری اسلامی "دشمنی شدیدی با پیروان دین بهائی" دارد، در گزارش خود یادآور شده بود که سرکوب این اقلیت دینی "در قوانین ایران جاری است و سیاست رسمی دولت محسوب می‌شود."

جمهوری اسلامی سرکوب بهائیان را در قانون تثبیت کرده و این

افراد را "تهدیدی برای امنیت ملی" دانسته است. صدها بهایی از جمله رهبران این جامعه، اعدام یا مفقود شده و هزاران نفر دیگر شغل و مستمری خود را از دست دادند یا مجبور به ترک خانه یا کشور شدند.

مقامات قضایی جمهوری اسلامی، بهائیت را در زمره "فرقه انحرافی" و پیروان آن را "گروهی غیرقانونی" طبقه‌بندی می‌کنند.

[برگرفته از سایت دویچه وله](#)

اعلام همبستگی زندانیان زندان رودسر

بیانیه چهل و هشتمین هفته «سه‌شنبه‌های نه به اعدام»

در آستانه سال نو میلادی با تبریک میلاد مسیح مبشر صلح و آزادی، آرزوی سالی به دور از سرکوب و اعدام و کشتار برای همه ملت‌های جهان به‌ویژه ایرانیانی که تحت ستم حکومت ولایت فقیه قرار دارند را داریم.

در سال ۲۰۲۴ حکومت مستبد حاکم بر ایران تا کنون دستکم ۹۵۳ تن را فقط با چوبه‌های دار به قتل رسانده است؛ حدود ۳۳ تن از آنها زن بوده و در مجموع ۸ زندانی سیاسی را اعدام کرده است. همچنین حدود ۹۶ تن از هموطنان کُرد و ۱۰۱ تن از هموطنان بلوچ را در این یک ساله اعدام کرده است.

زندان قزلحصار کرج به عنوان مرکز اصلی اعدام‌ها، قتلگاهی است که با ۱۵۸ اعدام در سال ۲۰۲۴ حدود ۱۷ درصد از کل اعدام‌های کشور را به خود اختصاص داده است.

کارزار «سه‌شنبه‌های نه به اعدام» با افشای بخش‌هایی از جنایات و اعدام‌هایی که در زندان‌های سراسر کشور صورت گرفته است، تلاش کرده تا صدای زندانیان گمنام و زیر حکم اعدام باشد؛ افشای این جنایت‌ها توسط کارزار و دیگر نهادهای سیاسی و حقوق بشری، پس از سال‌ها اعدام و کشتار، منجر به قرار گرفتن زندان قزلحصار در لیست تحریم‌های بین‌المللی شد.

در هفته گذشته حکومت اعدامی، روز چهارشنبه ۲۸ آذر ماه یک زندانی سیاسی کُرد با نام #رحیم_برین را در زندان مهاباد پس از ۱۹ سال شکنجه به دار آویخت.

همچنین یک زندانی سیاسی دیگر در زندان ارومیه با نام رزگار بیگزاده با بامیری که در اعتراضات ۱۴۰۱ در بوکان بازداشت شده بود، توسط شعبه ۱۰ بازپرسی دادسرای انقلاب ارومیه، متهم به محاربه و بغی شده است که خطر صدور حکم اعدام وی وجود دارد.

با توجه به موج اعدام‌های گسترده که در سراسر کشور به اوج رسیده است این هفته تعدادی از زندانیان زندان رودسر در استان گیلان در نامه‌ای اعلام کرده‌اند که از این پس به کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" می‌پیوندند و در اعتصاب غذا خواهند بود.

در این ایام که حکومت توان حل کلان بحران‌های ساختاری را ندارد و کشور را تعطیل و یا نیمه تعطیل اعلام کرده است. اما اجرای حکم اعدام بدون یک روز تعطیلی، ادامه دارد. گویی ماشین کشتار و اعدام متوقف شدنی نیست.

همانطور که بارها تاکید کرده‌ایم بسیار واضح است که حکومت برای جلوگیری از اعتراضات مردمی دست به سرکوب و اعدام می‌زند و تمام اعدام‌ها در ایران جنبه سیاسی دارد؛ لذا اعضای این کارزار مجدداً از تمام ارگانها و نهادهای مردمی و حقوق بشری در داخل و خارج از کشور می‌خواهد برای جلوگیری از اعدام‌ها در ایران تلاش جدی به عمل آورند. رمز پیروزی و توقف ماشین اعدام، همبستگی و اتحاد همگانی است. ما می‌توانیم و وظیفه داریم علیه اعدام با یستیم تا این قتل سیستماتیک را متوقف نماییم.

اعضای کارزار "سه‌شنبه‌های نه به اعدام" سه‌شنبه ۴ دی ۱۴۰۳ در هفته چهل‌وهشتم در ۲۸ زندان زیر در اعتصاب غذا خواهند بود:

زندان اوین (بند زنان، بند ۴ و ۸)، زندان قزلحصار (واحد ۳ و ۴)، زندان مرکزی کرج، زندان تهران بزرگ، زندان خورین ورامین، زندان اراک، زندان خرم آباد، زندان اسد آباد اصفهان، زندان دستگرد اصفهان، زندان شیبان اهواز، زندان نظام شیراز، زندان بم، زندان کهنوج، زندان طبس، زندان مشهد، زندان قائمشهر، زندان رشت (بند مردان و زنان)، زندان اردبیل، زندان تبریز، زندان ارومیه، زندان سلماس، زندان خوی، زندان نقده، زندان سقز، زندان بانه، زندان مریوان، زندان کامیاران و زندان رودسر گیلان.

سه‌شنبه ۴ دی ۱۴۰۳ - 24 دسامبر 2024
کارزار سه‌شنبه‌های نه به اعدام

خطر اعدام ده نفر در ایران در ارتباط با اعتراضات 1401 هشدار سازمان عفو بین‌الملل

این سازمان روز پنجشنبه 29 آذر 1403، 19 دسامبر 2024، در مورد خطر اعدام حداقل ۱۰ نفر در ایران براساس اتهاماتی که به اعتراضات «زن، زندگی، آزادی» مربوط می‌شود هشدار داده است. این اعتراضات که در نیمه دوم سال ۱۴۰۱ در سراسر ایران جریان داشت با سرکوب مرگبار و دستگیری گسترده معترضان همراه بود.

عفو بین‌الملل در بیانیه خود از فاضل بهرامیان، منوچهر مهمان‌نواز، مهران بهرامیان، میلاد آرمون، علیرضا کفایی، امیر محمد خوشاقبال، نوید نجاران، حسین نعمتی، علیرضا برمرزپورناک و مهرباب (مهران) عبدالله‌زاده نام می‌برد که می‌گوید «همگی در محاکمات غیرعادلانه» به اعدام محکوم شده‌اند.

این سازمان حقوق بشری نوشت که افراد محکوم شده با اتهاماتی مانند «محاربه»، «بغی» (شورش مسلحانه علیه حکومت) و قتل محاکمه شده‌اند و می‌گوید که برخی از این احکام از جمله براساس اعترافاتی که تحت شکنجه اخذ شده صادر شده است.

براساس این گزارش تا امروز دستکم ۱۰ نفر در ارتباط با اعتراضات به کشته شدن مهسا ژینا امینی در جریان بازداشت توسط گشت ارشاد اعدام شده‌اند.

آخرین حکم اجرا شده به رضا رسایی زندانی سیاسی کرد و از بازداشت‌شدگان اعتراضات سراسری ۱۴۰۱ مربوط است که در روز ۱۶

مرداد، «بدون اطلاع خانواده و وکیل و حق انجام آخرین ملاقات» در زندان دیزل‌آباد کرمانشاه اعدام شد.

عفو بین‌الملل محاکمه این افراد را «به شدت ناعادلانه» توصیف می‌کند و می‌گوید آنها در معرض شکنجه و بدرفتاری از جمله ضرب، شوک الکتریکی و خشونت جنسی بوده‌اند.

این سازمان نوشت: «نگرانی در مورد اعدام‌های بیشتر، در میان موج اعدام‌های جاری، در حال افزایش است.»

مقام‌های جمهوری اسلامی ایران همواره ادعا کرده‌اند که محاکمه‌ها بر اساس قوانین بوده و افراد اعدام شده در اقدامات خشونت‌آمیز دست داشته‌اند.

میلاد آرمون، علیرضا کفایی، امیرمحمد خوش‌اقبال، نوید نجاران، حسین نعمتی و علیرضا برمرزپورناک آبان ماه امسال در پرونده موسوم به اکباتان، در ارتباط با قتل آرمان علوردی، در شعبه سیزدهم دادگاه کیفری یک به قصاص نفس محکوم شدند.

عفو بین‌الملل نوشت که درخواست تجدید نظر این شهروندان هم اکنون در دیوان عالی تحت بررسی است.

در پرونده موسوم به اکباتان شش نفر به اعدام محکوم شده‌اند

آرمان علیموردی طلبه بسیجی بود که طبق گزارشها روز ۴ آبان دو سال قبل در جریان اعتراضات سراسری در شهرک اکباتان مورد ضرب و جرح قرار گرفت و در روز ۶ آبان ۱۴۰۱ در بیمارستان جان باخت.

مهران و فاضل بهرامیان، که عفو بین الملل از آنها نام برده، بازداشتشدگان اعتراضات «زن، زندگی، آزادی» در سمیرم اصفهان بودند که بهمن ماه ۱۴۰۲ به اعدام محکوم شدند. این دو نفر با هم نسبتی ندارند.

محراب (مهران) عبدالله زاده، اهل اشنویه در جریان اعتراضات ۱۴۰۱ بازداشت. اطلاعات زیادی در مورد منوچهر مهمان‌نواز که عفو بین الملل از او نام می‌برد وجود ندارد. خبرگزاری حقوق بشری هراننا در روز ۸ آبان ۱۴۰۱ از محاکمه او در دادگاه عمومی و انقلاب تهران خبر داده بود.

در بیانیه عفو بین الملل همچنین به پرونده مجاهد (عباس) کورکوری اشاره شده که حکم اعدام او به تازگی از سوی دیوان عالی کشور نقض شده و در انتظار رسیدگی دوباره به سر می‌برد.

عفو بین‌الملل نوشت که از حداقل دو مورد دیگر آگاه است - سعید شیرازی و ابوالفضل مهری حسین حاجیلود - که با اتهاماتی محاکمه شده‌اند که مجازات مرگ دارد.

این دو شهروند در جریان اعتراضات بازداشت شدند و توسط قاضی ابوالقاسم صلواتی، رئیس شعبه شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران، محاکمه شدند. ابوالفضل مهری حسین حاجیلو با اتهام «مقابله با حکومت اسلامی از طریق ایجاد حریق در وسیله مورد استفاده عمومی به منظور اخلاص در نظم و امنیت کشور» و سعید شیرازی با اتهام «افساد فی‌الارض» روبرو بودند.

سازمان‌های حقوق بشری خواستار لغو فوری این احکام و تضمین محاکمه‌های عادلانه و عفو تمام افراد محبوس در ارتباط با اعتراضات هستند. این نهادها همچنین بر لزوم پایان روند گسترده اعدام‌ها در ایران تاکید دارند.

عفو بین‌الملل نوشت: «در پی خیزش 'زن، زندگی، آزادی'، مقام‌های ایرانی استفاده از مجازات اعدام را برای ایجاد ترس بین مردم و قبضه محکم‌تر قدرت تشدید کرده‌اند. در سال ۲۰۲۳، مقام‌ها حکم اعدام حداقل ۸۵۳ نفر را اجرا کردند که نسبت به سال قبل از آن ۴۸ درصد افزایش داشت.»

به گفته این سازمان در این میان محمد مهدی کرمی، سیدمحمد حسینی، مجید کاظمی، صالح میرهاشمی، سعید یعقوبی، میلاد زهره‌وند در ارتباط با اعتراضات ۱۴۰۱ اعدام شدند و کامران رضایی که در ارتباط با اعتراضات ۲۰۱۹ دستگیر شده بود هم جزو این ۸۵۳ نفر بود.

این سازمان نوشت که ۲۰ درصد اعدام شدگان در سال ۲۰۲۳ از اقلیت قومی بلوچ بودند که فقط ۵ درصد جمعیت ایران را تشکیل می‌دهند.

متن برگرفته از بی بی سی نیوز

۳۰ آذر ۱۴۰۳ - ۱۹ دسامبر ۲۰۲۴،

قانون حجاب اجباری فشار بر زنان و دختران را تشدید می‌کند

بیانیه سازمان عفو بین‌الملل

مقامات جمهوری اسلامی قانون جدیدی را تصویب کرده‌اند که تهدیدی جدی برای حقوق بشر زنان و دختران به شمار می‌آید و مجازات‌های سنگینی را برای کسانی که در برابر حجاب اجباری مقاومت

می‌کنند، اعمال می‌کند.

مقامات ایرانی قانون جدیدی را تصویب کرده‌اند که به گفته سازمان عفو بین‌الملل، نقض گسترده حقوق بشر و آزادی‌های فردی زنان و دختران را تشدید خواهد کرد. قانون "حفاظت از خانواده از طریق ترویج فرهنگ عفت و حجاب" که قرار است از تاریخ ۱۳ دسامبر (۲۳ آذرماه) اجرایی شود، مجازات‌های سنگینی مانند اعدام، شلاق، حبس‌های طولانی، جریمه‌های سنگین و سایر تنبیه‌های شدید را برای کسانی که در برابر قوانین حجاب اجباری مقاومت می‌کنند، تعیین کرده است.

قوانین جدید و مجازات‌های سنگین

این قانون ۷۴ ماده‌ای در تلاش است تا مقاومت زنان و دختران در برابر قوانین حجاب اجباری را با شدت بیشتری سرکوب کند. یکی از

بخشهای خطرناک این قانون، مجازات اعدام برای فعالیتهای مسالمت‌آمیز علیه قوانین حجاب اجباری است. در صورتی که این فعالیتهای به عنوان "فساد فی‌الارض" تلقی شوند، طبق ماده ۲۸۶ قانون مجازات اسلامی، می‌توانند منجر به صدور حکم اعدام شوند.

این قانون، "بدپوششی" را به‌عنوان پوشیدن لباسهایی که بخشی از بدن جز دستها و پاها را نمایان می‌کند، تعریف کرده است و هرگونه عدم پوشش سر با حجاب، چادر یا روسری را به‌عنوان "آشکار کردن بدن" جرم می‌داند. علاوه بر این، ترویج "برهنگی"، "بی‌حجابی" و "بدپوششی" در همکاری با نهادهای خارجی، از جمله رسانه‌ها و سازمان‌های جامعه مدنی، می‌تواند به حبس تا ۱۰ سال و جریمه‌ای بالغ بر ۱۲ هزار دلار منجر شود. اگر این اقدامات به عنوان "فساد فی‌الارض" در نظر گرفته شوند، حکم اعدام برای آنها صادر خواهد شد.

جریمه‌ها و مجازات‌ها برای زنان و دختران

زنان و دخترانی که قوانین حجاب اجباری را نقض کنند، با جریمه‌های مالی سنگینی مواجه خواهند شد. اولین تخلف می‌تواند جریمه‌ای حدود ۱۶۰ دلار داشته باشد، اما با هر تخلف بعدی، این جریمه‌ها افزایش می‌یابد و در نهایت ممکن است به ۴۰۰۰ دلار برسد. علاوه بر این، تکرار تخلفها ممکن است منجر به حبس تا پنج سال، ممنوعیت سفر، و حتی ممنوعیت استفاده از شبکه‌های اجتماعی برای دو سال شود.

طبق ماده ۴۹، هرگونه "آشکار کردن بدن" توسط زنان و دختران در مکان‌های عمومی یا آنلاین می‌تواند به بازداشت فوری، محاکمه و تا ۱۰ سال زندان یا جریمه ۱۲ هزار دلاری منجر شود. تکرار این تخلفات ممکن است به زندان‌های طولانی‌مدت و جریمه‌های بیشتر منتهی شود.

تهدیدهای جدید اقتصادی و اجتماعی

از دیگر بخشهای نگران‌کننده این قانون، تبعات اقتصادی آن برای زنان است. زنانی که قادر به پرداخت جریمه‌ها نباشند، ممکن است نتوانند خودروهای خود را بازپس گیرند، گواهینامه رانندگی دریافت کنند یا پاسپورت خود را تمدید کنند. همچنین ممکن است دارایی‌های آنها توقیف شده و تحت شرایط شدیدتری قرار گیرند.

مصونیت برای آزار و اذیت‌ها

این قانون علاوه بر سرکوب زنان، به نیروهای امنیتی و اطلاعاتی جمهوری اسلامی اختیارات بیشتری برای اجرای قوانین حجاب اجباری می‌دهد. پلیس، وزارت اطلاعات، سپاه پاسداران و نیروهای بسیج از این پس می‌توانند با قدرت بیشتری زنان را برای رعایت حجاب تحت فشار قرار دهند. یکی از ویژگی‌های خطرناک این قانون، اعطای مصونیت به نهادهای مذهبی و مردمی است که به‌طور غیررسمی مسئول اجرای حجاب اجباری هستند. به‌عبارتی، کسانی که زنان را به‌دلیل عدم رعایت حجاب مورد آزار و اذیت قرار دهند، از مجازات‌های قانونی در امان خواهند بود.

طبق ماده ۵۹ افرادی که از اجرای این قانون جلوگیری کنند یا سعی در توقف حملات خشونت‌آمیز علیه زنان داشته باشند، خود با جریمه‌های مالی یا حبس مواجه خواهند شد. این در حالی است که ماده ۶۰ نیز مشخص می‌کند هرگونه حمله به زنان یا اعتراض به این قانون می‌تواند به مجازات‌هایی مانند حبس یا جریمه‌های مالی منجر شود.

پیامدهای جهانی

سازمان عفو بین‌الملل این قانون را به‌شدت محکوم کرده و آن را تلاش جمهوری اسلامی برای تثبیت سیستم سرکوبگرانه علیه زنان و دختران می‌داند.

دیانا الطحاوی، معاون مدیر دفتر منطقه‌ای خاورمیانه و شمال آفریقای عفو بین‌الملل، اعلام کرد که این قانون به‌وضوح نشان می‌دهد که مقامات ایران قصد دارند نظام سرکوب زنان را محکم‌تر از قبل سازند. او تأکید کرد که جامعه جهانی باید نسبت به این نقض حقوق بشر واکنش نشان دهد و از ایران بخواهد که این قانون را لغو کرده و حجاب اجباری را از نظر قانونی و عملی برطرف کند.

نقض حقوق بشر و نقض آزادی‌های فردی

این قانون نقض گسترده حقوق بشر از جمله حق برابری، آزادی بیان، حق مذهبی، حریم خصوصی، و حقوق فردی زنان و دختران را تشدید می‌کند. طبق گزارش هیئت حقیقت‌یاب سازمان ملل در مارس ۲۰۲۴، مقامات ایران مسئول ارتکاب جنایات علیه بشریت به دلیل نقض حقوق زنان به‌ویژه در زمینه حجاب اجباری هستند.

قانون جدید نه تنها با تداوم نقض حقوق زنان و دختران، بلکه با ایجاد فضایی خوفناک برای مقاومت و اعتراض علیه این قوانین، تلاش دارد تا هرگونه نافرمانی اجتماعی و فردی را با تهدیدهای شدید سرکوب کند.

این متن برگرفته شده است از سایت دویچه وله : 21 آذر 1403
- 11 دسامبر 2024

به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

بیانیه

شورای هماهنگی جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک
ایران

در ده دسامبر ۱۹۴۸، اعلامیه جهانی حقوق بشر توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد به تصویب رسید. بیانیه ای که حقوق اولیه انسانها را در سراسر جهان از منظر اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی، با صرف نظر از جنسیت، قومیت، رنگ پوست و نژاد به طور روشن مشخص کرده است.

اگر چه بیشتر کشورهای جهان این بیانیه را تصویب و خود را متعهد

به رعایت آن کرده اند، اما در بسیاری از این کشورها آشکارا مفاد حقوق بشر در عمل نقض می شود. شمار زیاد آوارگان و رانده شدگان از خانه و کاشانه خود، جنگ های خانمان سوز، اعدام های بیشمار، سرکوب، اختناق و زندانی کردن خبرنگاران، بیانگر این واقعیت است.

با وجود این که کشو ما ایران نیز بیانیه جهانی حقوق بشر را امضا کرده است، اما چه در دوره حکومت پهلوی و چه در نظام جمهوری اسلامی همیشه نقض شده است.

نقض حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران، از بدو استقرارش در ۱۳۵۸ تا کنون، همواره در مورد همه ی اقشار جامعه مانند نویسندگان، هنرمندان، آموزگاران، دانشگاهیان، دانشجویان، روزنامه نگاران، وکلا، فعالان حقوق بشر، شهروندان خارجی و دوتابعیتی، زنان، کودکان، اقلیت های دینی (به ویژه جامعه ی بهایی)، اتنیکی، جنسیتی و غیره صورت گرفته است. به تقریب در تمام این دوران، جمهوری اسلامی همه ساله از طرف جامعه جهانی و مجمع عمومی سازمان ملل به دلیل نقض آشکار حقوق بشر و پایمال کردن حقوق و آزادی های اولیه انسانی، محکوم گردیده است.

هر اعتراض و فریاد آزادی خواهی به شدت سرکوب می شود. از بزرگترین سرکوب های چند سال اخیر می توان از سرکوب اعتراضات مردم در دی ماه ۱۳۹۶، سرکوب اعتراضات مردم به گران شدن بنزین در آبان ۱۳۹۸ که یکی از خونین ترین و وحشیانه ترین سرکوب ها در تاریخ معاصر ایران محسوب می شود و جنبش انقلابی ۱۴۰۱ به دنبال کشته شدن مهسا (ژینا) امینی توسط گشت ارشاد جمهوری اسلامی که در جریان آن صدها نفر کشته و اعدام و هزاران نفر دستگیر شدند، نام برد.

دیده بان حقوق بشر در گزارش تازه خود در ۳۰ آبان ۱۴۰۳ (۲۰ نوامبر ۲۰۲۴)، به افزای۴۱۳ اعدام ها، خصوصا احکام اعدام برای فعالان سیاسی، اقلیت های قومی و مذهبی اشاره کرده است. در نوامبر گذشته حکم اعدام ۶ نفر از معترضان ۱۴۰۱ معروف به "پرونده اکباتان" نیز اعلام شده است. به گزارش سازمان عفو بین الملل کل اعدام های گزارش شده در جهان ۱۱۵۳ تن در سال ۲۰۲۳ است که ۷۴٪ آن ها در ایران با دست کم ۸۵۳ تن بوده که نسبت به جمعیت، ایران را در رده نخست قرار می دهد.

کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل در ۳۰ آبان ۱۴۰۳ (۲۰ نوامبر ۲۰۲۴)، پیش‌نویس قطعنامه ای را در مورد وضعیت حقوق بشر در جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد و آن را برای رأی‌گیری به مجمع عمومی ارسال نمود. این کمیته در قطعنامه خود، همراه با تأکید بر نقض مستمر حقوق بشر در ایران، افزایش نگران‌کننده اجرای مجازات اعدام در ایران از جمله بر اساس اعترافات اجباری و بدون طی شدن روند عادلانه قضائی را محکوم کرده و آن را نقض تعهدات بین‌المللی این کشور خواند. این قطعنامه همچنین با ابراز نگرانی نسبت به ادامه اجرای مجازات اعدام برای کودکان زیر سن قانونی، از جمهوری اسلامی خواسته است تا به استفاده "گسترده و نظام‌مند" از دستگیری‌ها و بازداشت‌های خودسرانه پایان دهد.

اما علی‌رغم افزایش فشار و سرکوب، ما شاهد صدها حرکت اعتراضی در ماه‌های گذشته در شهرهای مختلف ایران هستیم. کارگران صنعت نفت، پالایشگاه پتروشیمی، نفت و گاز، کارگران معدن و ... برای عدم دریافت حقوق معوقه خود، اخراج از کار، همسان سازی حقوق و دیگر خواسته های خود اعتصاب کرده اند. اعتراضات خیابانی معلمان، خصوصاً بازنشستگان در هر سه شنبه در برابر ادارات آموزش و پرورش شهرها برگزار می گردد. پرستاران نیز در ماه های گذشته در چند شهر دست به اعتراض های گسترده ای زده اند.

نزدیک به یکسال است که اعتراضات "سه شنبه های نه به اعدام" همراه اعتصاب غذا در ۲۵ زندان کشور برگزار می شود.

در سالی که گذشت، نقض حقوق بشر در سایر کشورهای جهان هم شتاب بیشتری گرفت. چین، در نبود آزادی بیان و مطبوعات آزاد، با بیشترین اعدام در سطح جهان و سرکوب وحشیانه اویغورهای مسلمان روبرو بود. نزدیک به سه سال از تجاوز نظامی روسیه به خاک اوکراین و بمباران شهرها و مناطق مسکونی آنجا می گذرد. زندانهای روسیه مملو از فعالان حقوق بشری، خبرنگاران و معترضین به جنگ است. دیوان کیفری بین‌المللی (ICC) در لاهه در ۱۷ مارس ۲۰۲۳ (۲۶ اسفند ۱۴۰۱) حکم بازداشت ولادیمیر پوتین رئیس جمهور روسیه را به اتهام جنایات جنگی در اوکراین صادر کرد.

در نزاع و جنگ نابرابر ۷۸ ساله بین اسرائیل و فلسطین، بعد از حمله تروریستی حماس به جنوب اسرائیل در ۷ اکتبر ۲۰۲۳ که منجر به کشته شدن بیش از هزار نفر و به گروگان گرفتن بیش از دویست نفر از افراد غیر نظامی شد، ما شاهد ۱۵ ماه بمباران بی وقفه و

سنگین مناطق مسکونی، مدارس و بیمارستانها توسط ارتش اشغالگر اسرائیل (طبق قطعنامه ۲۴۲ شورای امنیت سازمان ملل در سال ۱۹۶۷) در نوار غزه هستیم و حاصل آن کشته شدن بیش از ۴۵ هزار نفر (۳۴ درصد آن کودکان زیر ۱۴ سال بوده است)، ویرانی و غیر قابل سکونت شدن نوار غزه است.

دولت اسرائیل که سال گذشته از سوی گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور فلسطین و برخی از کشورهای جهان به نسل کشی و جنایت جنگی متهم شده بود، امسال هم در ۲۱ نوامبر ۲۰۲۴، در دیوان کیفری بین المللی (ICC) در لاهه به انجام جنایت جنگی و جنایت علیه بشریت محکوم و حکم بازداشت بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل و یوآو گالانت، وزیر دفاع برکنار شده او، همراه با محمد دیاب المصری، رهبر نظامی سازمان حماس صادر شد.

در افغانستان نیز پس از به قدرت رسیدن مجدد طالبان، همچنان شاهد نقض وسیع حقوق بشر و به ویژه نسبت به زنان و دختران و محرومیت آنها از رفتن به مدرسه، دانشگاه، کار و مقاومت آنان در مقابل زورگویی های طالبان هستیم.

نقض حقوق بشر در سایر کشورها مانند: کره شمالی، میانمار، هند... (آسیای جنوبی)؛ ترکیه، عراق، عربستان سعودی، سوریه... (خاورمیانه)؛ مصر، تونس، الجزایر... (آفریقای شمالی)؛ کوبا، ونزوئلا، نیکاراگوئه... (آمریکای لاتین) ... ادامه دارد.

حتی در کشورهای دموکراتیک که انتظار بیشتری برای رعایت حقوق بشر از آنان است (اروپا، آمریکا...)، نقض حقوق بشر کما بیش ادامه دارد و به صورت کامل رعایت نمی شود. برای نمونه در 38 ایالت آمریکا همچنان مجازات اعدام یعنی قتل عمد دولتی اجرا میشود و بر مبنای گزارش سازمان عفو بین الملل تعداد اعدام شدگان در این کشور در سال ۲۰۲۳ به ۲۴ تن افزایش یافت، که این کشور را در رده پنجم پس از چین، ایران، عربستان و سومالیا قرار میدهد. با قدرت گرفتن راست گرایان در برخی از کشورهای اروپا به ویژه با پیروزی دونالد ترامپ در انتخابات ریاست جمهوری آمریکا، انتظار می رود که وضعیت حقوق بشر در این کشورها رو به وخامت برود.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، به مناسبت ۱۰ دسامبر، روز جهانی حقوق بشر، بار دیگر بر تعهد همه جانبه خود در دفاع از اعلامیه جهانی حقوق بشر و پیوستها و میثاقهای دیگر حقوق

بشری تاکید می‌ورزد. ما خواهان آزادی همه زندانیان سیاسی و لغو مجازات اعدام در ایران و دیگر کشورها هستیم.

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

9 دسامبر ۲۰۲۴ - 19 آذر ۱۴۰۳